

## USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Podhrázkým ve věci

žalobkyně: **F. M.**  
bytem M., O., U. J.

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**  
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 1. 2018, č. j. R-3.1.2018-4210/575 926 6117,

**takto:**

**I. Žaloba se odmítá.**

**II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

### **Odůvodnění:**

1. Žalobkyně žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 10. 1. 2018 napadá shora označené rozhodnutí žalované, které k žalobě připojila a jímž žalovaná zamítla žádost žalobkyně o starobní důchod.
2. Podle § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soudní řád správní tak důsledně zavádí žalobní řízení, kdy soudní ochrana nastupuje teprve poté, co jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Nevyčerpá-li přitom žalobce řádné opravné prostředky, je to za podmínek stanovených v § 68 písm. a) s. ř. s. důvodem nepřipustnosti žaloby.
3. Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně

veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, čj. 2 Afs 98/2004-65, č. 672/2005 Sb. NSS).

4. V projednávané věci ze žaloby samotné i z rozhodnutí, které je k žalobě připojeno, vyplývá, že žalobkyně napadá rozhodnutí, proti němuž jsou (i podle poučení uvedeného v citovaném rozhodnutí správního orgánu) přípustné námitky, které jsou řádným opravným prostředkem [§ 3 odst. 3 písm. b) a § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“)]. Za těchto okolností tedy nelze považovat podmínku vyčerpání opravných prostředků ze strany žalobkyně za splněnou, neboť nevyčerpala řádné opravné prostředky, které zákon připouští. Hodlá-li tedy žalobkyně zákonnou cestou napadnout uvedené rozhodnutí žalované, je na místě, aby využila zmíněného institutu námitek. Soud tedy v projednávané věci dospěl k závěru, že podaná žaloba je podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná, a takovou žalobu je tedy třeba odmítnout za užití § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
5. Nad rámec výše uvedeného soud dodává, že námitky proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení lze podat u orgánu, který takové rozhodnutí vydal, případně u kterékoliv okresní správy sociálního zabezpečení (§ 88 odst. 3 a odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Námitky lze podat do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení daného rozhodnutí. V dané věci tedy lhůta pro podání námitek zůstává žalobkyni zjevně stále zachována (rozhodnutí žalované je ze dne 3. 1. 2018). Pro doplnění ještě soud dodává, že i kdyby bylo možno vyhodnotit podání žalobkyně dle jeho obsahu jako námitky, není krajský soud věcně a místně příslušným orgánem, u něhož by bylo možno tento opravný prostředek podat. Postoupit návrh adresovaný soudu k rozhodnutí odvolacímu orgánu pak může soud pouze tehdy, pokud se navrhovatel řídil nesprávným poučením správního orgánu, což ovšem není případ projednávané věci (srov. § 46 odst. 5 s. ř. s.).
6. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské

právnícké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 11. ledna 2018

**JUDr. Milan Podhrázký v. r.**  
samosoudce